

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Zelles Zoltán ügyvéd (Budapest, Pasaréti út 52/B.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Banczerowski György ügyvéd (Budapest, Múzeum körút 7.) által képviselt **alperes neve** (felperes címe) alperes ellen kölcsöntartozás megfizetése iránt a Tolna Megyei Bíróságon indított perében a 2009. február 25. napján kelt 16.P.20.608/2008/15. számú ítélet ellen az alperes részéről 17. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy a késedelmi kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyezik meg.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A 2006. június 26. napján megkötött kölcsönszerződés alapján a perben nem álló Ú. E. 2006. július 26-ai visszafizetési határidő kikötése mellett 22.000.000 forint kölcsönt nyújtott az alperesnek. A kölcsönösszeg biztosítékként jelzálogjogot alapítottak az I. I. és Sz. Kft. tulajdonában álló ingatlanokra. Az alperes fizetési kötelezettségének nem tett eleget.

A felperes a 2007. június 22. napján kelt adásvételi szerződéssel a jelzálogjoggal terhelt ingatlanokat megvásárolta az I. I. és Sz. Kft.-től, majd az alperesnek a kölcsönszerződés alapján fennálló, összesen 24.046.086 forint összegű tartozását 2008. január 15-én Ú. E.-nek megfizette.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 24.045.989 forint, 22.000.000 forintnak 2008. január 16. napjától járó késedelmi kamata, valamint az elsőfokú perköltség megfizetésére.

Az alperes az elsőfokú eljárás során érdemi védekezést nem terjesztett elő, mozgásszervi betegségére hivatkozással valamennyi tárgyalás elhalasztását kérte.

Az elsőfokú bíróság az alperest a keresettel egyezően marasztalta, és kötelezte 1.900.000 forint perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezett. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tárgyalás ismételt elhalasztásával nem adott számára lehetőséget védekezésének, bizonyítási indítványának előterjesztésére. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybehagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az első tárgyalásra szóló idézéssel együtt kézbesítette az alperesnek a felperes által teljes körűen csatolt okirati bizonyítékokat. A második tárgyalás elhalasztásával egyidejűleg felhívta az alperest érdemi védekezésének és bizonyítékainak nyolc napon belüli előterjesztésére, egyben tájékoztatta a bizonyítási teherről és a bizonyítási kötelezettség szabályairól. Mindezek után nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság, amikor az alperesnek a harmadik tárgyalás elhalasztására irányuló kérelmét nem teljesítette, és az ügyben ítéletet hozott.

A tárgyalás elhalasztásának feltételeit tartalmazó Pp.151.§- a egyébként sem teszi lehetővé, hogy a bíróság a tárgyaláson kívül előterjesztett egyoldalú halasztási kérelemmel érdemben foglalkozzon. Az alperest a személyes megjelenését akadályozó betegsége nem fosztotta meg attól a lehetőségtől, hogy a perben az általa választott meghatalmazott útján járjon el [Pp. 66.§ (1) bekezdés]. Ilyen tartalmú tájékoztatást egyébként már a tárgyalásra szóló idézés is tartalmazott. Mozgásszervi betegsége pedig nyilvánvalóan nem akadályozhatta meg abban, hogy a fellebbezésben kifejtett jogi álláspontját - amely terjedelmében alig haladja meg a tárgyalás elhalasztása iránti kérelemben foglaltakat - már az elsőfokú bíróság felhívására előterjessze.

A fellebbezés érdemben is alaptalan.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes a zálogtárgyak tulajdonjogának megszerzésével a dologi adós helyébe lépett, és a hitelező kielégítésével a jelzálogjoggal biztosított követelés átszállt rá [Ptk. 259.§ (1)

bekezdés]. Tartozásának fennállását és annak mértékét az alperes a fellebbezésben sem tette vitássá, az általa előadott tényállításoknak pedig az érdemi döntésre kiható jelentőségük nincsen.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - helyes indokaira utalással - a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján, a késedelmi kamat mértékének a Ptk. 301.§ (1) bekezdése szerinti pontos meghatározása mellett helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles a felperesnek ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget fizetni. Az ügyvédi munkadíj mértékét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (6) bekezdése alapján, a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységet figyelembe véve mérsékelt összegben állapította meg.

Pécs, 2009. november 19.

Dr. Veszely József s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. bíró